

spraak- makende zaken

Els Leijs is detective en gespecialiseerd in het opsporen van uit het oog verloren familieleden of oude vrienden. In elke Catherine bespreekt ze een voorbeeld uit haar praktijk.

De afgelopen tijd is detective Els Leijs met zoveel spannende zoekacties bezig geweest dat ze ditmaal in Catherine verslag doet van verschillende zaken, die haar nog altijd bezighouden.

Menno (20) heeft altijd geweten dat hij twee mogelijke vaders had: Mark, degene met wie zijn moeder jarenlang heeft samengewoond, en Paul de man met wie zij tussendoor een relatie van een maand heeft gehad en van wie ze feitelijk niets weet. Toen ze, maanden na die affaire en hoogzwanger, een vriend van Paul tegenkwam, vertelde die dat Paul bij een verkeersongeluk om het leven was gekomen. Toch wilde Menno nu duidelijkheid en daarom vroeg hij Mark of hij samen met hem een dna-test wilde doen. Mark wilde dat wel voor hem doen, maar vond het eigenlijk onnodig, want hij was ervan overtuigd dat hij Menno's vader was. De resultaten spraken echter andere taal: Mark is niet de vader van Menno. Nu moet ik een manier zien te vinden om de familie van deze Paul op te sporen, zodat Menno meer te horen kan krijgen over zijn biologische vader, die zelf niet meer leeft.

Een andere zaak die me erg bezighield, was die van de 48-jarige Frank, een Nederlander die naar Australië emigreerde. Toen hij overkwam voor de begrafenis van zijn moeder hoorde hij van familieleden dat zijn wettige vader niet zijn verwekker was. In de spullen van zijn moeder vond hij oude foto's en op één daarvan staat een man op wie hij sprekend lijkt! Door ze te bestuderen, te combineren met onderschriften en een chronologie aan te brengen, heb ik ontdekt wie deze man is! Hij is al in 1992 overleden en had met zijn echtgenote geen kinderen. Zijn familieleden weten wel dat hij Franks moeder vroeger kende, maar ze kunnen zich niet voorstellen dat er tussen hen een seksuele relatie is geweest. Einde verhaal of vinden we nog iemand

die destijds in vertrouwen is genomen? Daarnaast waren er weer veel bedankbrieven! Leslie, de Amerikaanse die vlak bij haar biologische moeder bleek te wonen (zie Catherine, augustus/september) schreef dat ze inmiddels een heel goed contact met haar nieuw gevonden familie heeft. "Het voelt als thuis komen," zegt ze, "eindelijk heb ik het gevoel dat ik mag bestaan."

Voor Elly, die op zoek was naar haar vader in Italië, heb ik heel wat gedaan en lange tijd zag het er naar uit dat we hem niet te pakken zouden krijgen omdat hij zo werd afgeschermd door zijn vrouw. Toch lukte het eindelijk, waardoor ik nu deze brief kreeg: 'Lieve Els, Ruim twee weken geleden heb ik een antwoord gekregen van mijn vader uit Italië! Het is een heel lieve brief met foto's. Ook van mijn broers, dat blijken er trouwens drie te zijn en geen twee! Mijn vader schrijft precies de dingen die ik zo graag wilde horen en waar ik eigenlijk al veertig jaar op wacht. De afgelopen weken waren een emotionele achtbaan. Eerst liep ik over van geluk en daarna ben ik een paar dagen heel verdrietig geweest. Dat kon ik in eerste instantie niet verklaren. Maar misschien was het verdriet om alles wat er nooit geweest is en wat ook nooit ingehaald kan worden. Ik ben je erg dankbaar dat je voor mij gezocht en gevonden hebt. Hoe het contact met mijn vader en de rest van de familie in Italië verder zal gaan, weet ik niet. Maar wat ik nu gekregen heb; de brief, de foto's, de erkenning, dat is 'binnen'. Dit voelt als een cadeau (nooit gedacht en toch gekregen) dat me nooit meer afgenomen kan worden.'

Ook Ronald vroeg me een tijdje geleden om zijn vader te zoeken. Zijn ouders

Ronald was op zoek naar zijn vader, maar uiteindelijk vond hij zichzelf

waren kort getrouwd geweest en zijn vader was voor zijn geboorte weggegaan, omdat hij geen kinderen wilde. Ronald wilde hem toch leren kennen, al was hij destijds niet welkom geweest bij zijn vader. Dat kon wel zo zijn, maar ik vermoedde dat er iets anders aan de hand was. Toen ik de vader gevonden had, vertelde hij dat hij best contact met Ronald wilde, maar dat hij niet zijn vader was! Ronalds moeder, die een relatie had aangeknoopt met een andere man, had hem verlaten. Kennelijk was ze snel zwanger geraakt van haar nieuwe partner, want Ronald werd een maand na de officiële scheiding al geboren. Ook wist hij de naam van de échte vader van Ronald te vertellen, een zeilinstructeur. Voorzichtig vertelde ik het nieuws aan Ronald. Hem ging meteen een licht op: toen hij jong

was, gingen ze vaak naar een jachthaven en hij herinnerde zich een man, die ze opzochten. Ronald besloot om met deze kennis gewapend een pittig gesprek aan te gaan met zijn moeder, met wie hij een zeer verstoorde en ongemakkelijke relatie had. Dit had een verbluffend effect! Ronalds moeder was zo opgelucht dat hij nu de waarheid wist, dat ze hem alles heeft verteld. Allerlei puzzelstukjes vielen op hun plaats en al Ronalds vragen werden beantwoord. In zijn laatste mail schreef hij: 'Els, bedankt voor alles wat je hebt gedaan. De vragen die ik had zijn afdoende beantwoord door mijn moeder. De lucht is erg opgeklaard tussen ons; we hebben voor het eerst heel erg lang en open met elkaar gepraat. Het is raar, want ik vroeg je mijn vader te zoeken, maar uiteindelijk heb ik mezelf gezonden.'

Via www.contactregister.nl kun je proberen zoekgeraakte personen op te sporen.

contactregister

Gezocht: oud-werknemers Fa. Willem van Twist

Jopie Harmelink werkte in de jaren '50 bij Van Twist in Dordrecht op kantoor. In die periode werd ze zwanger en kreeg ze een zoon: Peter. Nooit heeft Jopie willen vertellen wie de vader van Peter was. Nu Jopie is overleden heeft Peter mij gevraagd onderzoek te doen naar zijn afkomst. Via oude foto's en verhalen van familieleden proberen we het leven van Jopie in de jaren '50 te reconstrueren. Wij hopen dat vroegere collega's of vriendinnen van Jopie Harmelink uit die tijd meer kunnen vertellen,

zoals met wie ze bevriend was en mogelijk zelfs van wie ze zwanger is geraakt. Tips worden met grote vertrouwelijkheid behandeld!

Marjan zoekt haar neef

Marjan was 16 toen haar zus Cynthia van 18, met wie ze op één kamer sliep, midden in de nacht beviel van een zoon. Ze vertelt: "Niemand wist dat ze zwanger was en het hele gezin was compleet in paniek. Het baby'tje moest naar het ziekenhuis omdat het benauwd was; het werd ter adoptie afgestaan. De volgende ochtend vertelde onze moeder dat wij hier nooit met iemand over mochten praten. Dat heb ik ook nooit gedaan, tot nu, 30 jaar later. Ik hoop dat Cynthia's zoon ooit op zoek gaat naar zijn biologische familie. Of Cynthia contact met

hem wil, weet ik niet, maar hij heeft in elk geval een tante die hem nooit vergeten is!

Wie kent Karin van Zanten (63) uit Rotterdam?

Karin wordt gezocht door haar nicht Anja Tinbergen. Vroeger logeerden ze wel bij elkaar of ze gingen samen op bezoek bij hun opa Tinbergen in Voorburg of bij 'opie' op de Beukelsdijk in Rotterdam. Anja herinnert zich nog een vakantie in Bilthoven, toen ze buikvliesontsteking kreeg en met de ambulance naar het ziekenhuis in Utrecht vervoerd moest worden, waardoor er een voortijdig einde kwam aan de logeerpartij met haar nicht Karin. Door verhuizingen en de dood van haar vader Nico is Anja het contact met Karin verloren. Wie helpt?

Wil je reageren, heb je een tip of wil je zelf op zoek naar een verloren gewaand familielid? Stuur dan een mail naar info@catherinemagazine.nl of info@iemandzoeken.nl. De helpdesk is telefonisch bereikbaar van 10.00 tot 15.00 uur via 0900-7009001 (80 ct/m). Brieven naar Leijs & Partners, Postbus 265, 1400 AG Bussum. www.iemandzoeken.nl of www.contactregister.nl